

săptemână de dille, și pe când elu se chibzuia, în toate dillele împreună cu cei-l'alți, cum și ce felu să lucreze, nutrindă încă speranța de a continua lupta, se pomeni de uă dată fără veste, că ostașii, pe cari 'i lăssase în garnisonă la Rômnicu, aflându de lupta lui Horca cu Turcii părăsiră postulă coprinși de spaimă, și se întórseră la dênsulă. În acest intervallu mai priimi și nuvelle nemulțumitóre din Moldova, cum că oștirea de acolo, din cauza unirii comandantelu G. Cantacuzino cu boierii Moldovei, precum și că, din cauza multelor intrigi și uneltiri, se afla desbinată în mai multe facțiuni și amenințată chiaru d'a se desființa, acestu concursu de împrejurări 'i turbură și mai multu mintea, îmulțindu'i totu d'ua-dată și neodihna și mâhnirea de care era dominatū în adânculū inimei sêlle.

În fața unei assemenea stări de lucruri, cei mai înțelepți și mai experimentați din officieri, deliberrându seriosu între dênșii, predomină ideea lui G. Olimbie, care, avându în vedere împrejurările, mai cu sémă lipsa de bani și altorū trebuinciose precum și îpușinarea oștirii creștine, povățuia să se ié hotărîrea de a părăsi țerra Románescă, și, trecându prin Austria, să mérgă în Grecia spre a continua lupta.

Ipsilante de și unitu cu acéstă hotărîre, care fu adoptată de toți, nu consimți ênsé din tótă inima. Adunându deci, atunci îndată, pe toți ostenii sêi, se puse în mișloculū lorū, și pronunță aceste ultime